

Sygn. akt II CSK 211/21

POSTANOWIENIE

Dnia 16 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Grela

w sprawie z powództwa M. S., poprzednio Z.
przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w K. i Sądowi Rejonowemu w B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 września 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 24 września 2020 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 4 lutego 2019 r. Sąd Okręgowy w K. zasądził od pozwanego Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w B. na rzecz powódki M. S. kwotę 50 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 10 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty (pkt 1) oraz oddalił powództwo w pozostałym zakresie (pkt 2).

Wyrokiem z 24 września 2020 r. Sąd Apelacyjny w [...] zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 10 000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 10 sierpnia 2018 r., oddalił powództwo w pozostałym zakresie (pkt I), oddalił apelację powódki w całości (pkt II) oraz oddalił apelację pozwanego w pozostałym zakresie (pkt III).

W skardze kasacyjnej powódka, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazała na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

W ocenie skarżącej skarga jest oczywiście uzasadniona, ponieważ doszło do błędnego zastosowania art. 445 § 1 oraz art. 444 § 1 w związku z art. 361 § 1 k.c., polegającego na przyjęciu przez Sąd Apelacyjny w [...], że adekwatną do rozmiaru cierpień powódki będzie kwota 20 000 zł, a uwzględniając jej przyczynienie się do powstałej szkody, w ocenie Sądu odwoławczego, adekwatną do rozmiaru jej cierpień będzie kwota 10 000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze już wielokrotnie wypowiedziano się na temat charakterystyki skargi kasacyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18, niepubl.). Wskazano tam m.in., że skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej.

Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., gdy w sprawie doszło do kwalifikowanego, oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy

prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy. Konieczne było zatem wykazanie, że Sąd drugiej instancji w sposób oczywisty naruszył przepis jasny i jednoznaczny, którego wykładnia i stosowanie nie budzi żadnych wątpliwości (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 8 marca 2002 r. I PKN 34/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100, z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49 i z 11 stycznia 2008 r. I UK 285/07, niepubl.).

Skarżąca starała się wykazać, że skarga jest oczywiście uzasadniona, ponieważ zaskarżony wyrok rażąco narusza art. 445 § 1 oraz art. 444 § 1 w związku z art. 361 § 1 k.c. ze względu na obniżoną kwotę zadośćuczynienia. Przytoczona we wniosku argumentacja, zrozumiała z punktu widzenia interesu powódki jako stanowiąca wyraz niezadowolenia z przyznanego jej ostatecznie zadośćuczynienia, nie daje podstaw do przyjęcia, że wniesiona skarga jest oczywiście uzasadniona w świetle przyjętego w orzecznictwie i nauce sposobu rozumienia tej przyczyny kasacyjnej.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej, nie znajdując też okoliczności, które obowiązuje jest brać pod uwagę z urzędu w ramach przedsądu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. w związku z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.